

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ret som de klare Søer oc stride floders wand

Citation: Bording, Anders: "Ret som de klare Søer oc stride floders wand", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 311. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid132558/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>8. Men ney betregte Siæll huad wiltu quide du denne kiødsdens pæll Faar dog at lide Sampt straffen, oc det faar well snart en ende tenck naar du mest har strijd Skall Gud i retter tid Selff redning sende.</p>	<p>9. Saa wed ieg Herre det du mig kun præffuer Jeg bliffuer ey forgiet endog du tøffuer Men kom ach kom dog snart oc wend min plage du wedst min schrø[b']lig art Jeg maatte falde snart oc plar forssage.</p>
---	---

187.

[242] [Paa Syndsens Torv for langen Tiid.]

<p>1. Paa Syndsens Torv for langen Tiid Jeg staar og mig forgaber Paa Verdens Pragt og Lysters Jid, Og snart med alle taber 43] Den Fyrighed, jeg skyldig er, At tee med Troens Gierninger.</p> <p>2. GUD til sin Viingard lejer mig Ej ledig der at blive; Hans Gierning jeg ej svigelig Forrette skal og drive. Kand paa mig selv ej driste dog, Men paa dens Naade, mig antog.</p>	<p>3. Om jeg end Dagens Byrde baar Fra Morgen indtil Qvælde, Min Gierning kand ej for et Haar Udi GUDs Aasiun gielde, Nej, jeg er en unyttig Svend, Naar jeg har meest arbejdet end.</p> <p>4. Skal jeg faae Salighedsens Løn, Og nyde Glædsens Rente. Jeg den, O GUDs enbaarne Søn Ved dig af Gunst maa vente, Ja, din grundløse Miskundhed Er alt det, jeg til Frelsning veed.</p>
---	--

188.

[15] [Ret som de klare Søer oc stride floders wand.]
Sungis som Mit Tränen Schönstes Lieb, eller
Med graad, min Wenniste, med taare vden pin.

1.
Ret som de klare Søer oc stride floders wand
med magt udwælde, till den grundeløse strand

Saa lader Gud oc all sin wredis strenge flod
 offver mig
 udgyde sig
 Huo will mig raade bod.

2.

All straffens Suare wect, all haffsens tunge last
 all ulycksalighed er paa mig arme kast
 Min høybetrengte Siæll i Sorgens persse klemt
 lider tuang
 och tussind gang
 Maa klage sig forglemt.

3.

Mon all medlidenhed aff himlen werre rømt
 er Jeg allene da till usselhed hendømt
 Er Glædssens blide Sool, aldels gangen ned
 har du slet
 O Gud forgiæt
 din waanlig miskundhed.

[16]

4.

Er all min hiertens Suck oc offuerflødig graad
 Ach er min himmelskrig, oc raab aff dig forsmaad,
 huorledis kand ieg da fortuiffelse undgaa
 Ney min Siæll
 Sig slet ihiecl
 aff utoll sørge maa.

5.

Lad stercken tordenpill, lad ildens haarde brand
 Lad dragens kaalde gifft lad Løffuens skarpe tand
 Lad huad forderffue kand mod mig udryste sig
 Wreden din
 gjør større piin
 och er ulidelig.

6.

O kunde Jeg undgaa, ieg offuer Salten Sø
 henrymme torde, till den sidste Jordens Ø
 Men din allmegtig haand, [ey] nogen end fradrog

huor ieg er
 Ach du mig der
 Med straffen finder dog.

[7]

7.
 Saa faar ieg endelig til løn for synsens Jid,
 Din grumme vredis oog at bære nogen tid
 Men skal dog Midler tid dig aldrig Lade før
 End ieg seer
 du Naade teer
 Og mine Bønner Hør.

189.

[6a]

Jesu Christi Fødsels Hemmelighed
 aff den hellige Skriffit uddragen Sangwiis befattet aff A. B. C.
 Siungis som: *Daphnis gick for nogle Dage.*

1.

Ønen med sin lette winger	<i>Prov. 30. v. 18.19.</i>
Flyffuer høyt i luftten hen	
Med sin fluct hand sig opsuinger	<i>Sap. 5. 11.12.</i>
Hastelig til Himmelen	
wanskeligt det wille bliffue	
Al[<i>l'</i>] hans weye at beskrieffue	
Fra den tid hand først uddrog	
Oc sin wey i luftten tog.	

2.

Slangen oc till mange sider	<i>Prov. XXX. 19.</i>
Wender sig paa Klippen frje	
Vnderlig hand sig omw[<i>r</i>]der	
Følger ingen wey oc Stie	
Høy Forstand oc wijsdoms gaffue	
Fick den Mester wist at haffue;	
der skull dømme ret der om	
Hueden oc huort hen hand kom.	